

всички тия хора, които отиватъ всѣки день да черпятъ вода отъ този изворъ, рекатъ да си отчупватъ по едно парченце отъ мрямора. Какво би станало съ тази чешма? — Ще се развали. Не е важно да вземаме камъчета отъ тази чешма, но водата на този изворъ е важна. Закопътъ на Любовта казва: ще вземешъ отъ водата на този изворъ, а камънитѣ, които сж украшения, ще оставяте незаsegnати. Чешмата това е човѣшкото тѣло, а любовта, която се проявява въ човѣка — това е водата на този прѣкрасенъ изворъ. Ние мислимъ, че като обсебимъ тѣлото, ще придобиемъ Любовта. Не, Любовта е извънъ тѣлото, а тѣлото е условие, чрѣзъ което тя се проявява. Каква е разликата между любовта на една птичка и любовта на единъ човѣкъ? Нима птичката не защитава своитѣ малки, не се жертвува за тѣхъ по сжщия начинъ, както и майката защитава и се жертвува за своитѣ дѣца? Ще кажете: да майката се жертвува! По отношение на любовта, и майката се жертвува, и птичката се жертвува. Любовта имъ има еднакво проявление, само че по количество майката е единъ голѣмъ изворъ, а птичката — по-малкъ. По отношение качеството на любовта, обаче, водата и на голѣмия, и на малкия изворъ е еднаква. Нѣкой пжтъ ние мислимъ, че се различаваме въ любовта си. Туѣ различие е само привидно. Прѣдставете си единъ голѣмъ изворъ въ периферия, и водата отъ него изтича отъ множество различни цѣви. Да кажемъ, че нѣкой цѣви сж прави, други образуватъ разни букви, трети сж спиралообразни, четвърти — кржгообразни, пети джгообразни, изобщо съ всевъзможни форми. Сега, прѣдставете си, че нѣкой отъ